

gung MBh. 12, 119. KATHÁS. 20, 65. 22, 138. Spr. 4647 (zugleich Fasten). भर्तुः पूर्वस्य *eine dem ersten, verstorbenen Gatten angethane Beleidigung* so v. a. *Wiederverheirathung* MBh. 1, 6178 (vgl. M. 5, 151). आतप^० ein von der Hitze angethans Leid ÇĀK. 31, 8. Auch लङ्घना in dieser Bed. MĀRĀ. P. 135, 22. 33. 36. — 6) *das Fasten* TRĪK. 2, 7, 10. H. 473. an. 3, 406. 3, 12. MED. Ġ. 37. n. 118. HALĀS. HĀR. 203. SUÇR. 1, 245, 17. 21. 2, 44, 6. 407, 6. 19 (अति^०). Spr. 4647 (zugleich Beleidigung). MĪR. III, 43, a, 11. Verz. d. B. H. 290, 21. — Vgl. उलङ्घन, मृत्यु^०.

लङ्घनीय (wie oben) adj. 1) *worüber man hinübersetzen kann oder muss, zu überschreiten, zu passiren*: अटवी KATHÁS. 100, 10. erreichbar, einholbar: आत्मोद्धतेरपि रजोभिरलङ्घनीया (स्वेषामपि प्रसर्तां रजसामल^० v. l.) रघ्याः ÇĀK. 8. — 2) *zu übertreten*: आज्ञा Verz. d. Oxf. H. 237, b, 16. नियोग 138, a, 5. — 3) *dem man zu nahe treten darf, gegen den man sich vergehen darf* Spr. 4811.

लङ्घनीयता f. nom. abstr. von लङ्घनीय 1) und 3) Spr. 1040 (अ^०).

लङ्घनीयत्व n. nom. abstr. von लङ्घनीय 3) RĪĠĀ-TAR. 6, 2 (अ^०).

लङ्घ्य (von लङ्घ्) adj. 1) *zu überspringen, — überschreiten, — passiren* MEGH. 35. वार्ह्ण Spr. 169. 2482. गिरि KATHÁS. 18, 355. नदी 350, 110, 13. अकृच्छ्रलङ्घ्याः पन्थानः ohne Beschwerde zurückzuliegen RĪĠĀ-TAR. 3, 224. 4, 287. 332. erreichbar 3, 324. KATHÁS. 61, 90. — 2) *zu übertreten*: आज्ञा KATHÁS. 120, 31. वचस्व RĪĠĀ-TAR. 4, 235. शासन BHĠG. P. 4, 4, 14. — 3) *zu vernachlässigen* PAÑĀR. 4, 3, 21. — 4) *dem man zu nahe treten kann, antastbar* MBh. 12, 2007. KUMĀRAS. 7, 48. Spr. 2482. 4023. अलङ्घनीय BHĠG. P. 9, 10, 22. — 5) *den man fasten lassen muss* SUÇR. 2, 407, 13. — Vgl. उलङ्घ्य.

लज्, लज्जति (लतपो) DHĀTUP. 7, 26. — Vgl. लाज्क.

1. लज्, लज्जति (त्रीडायाम्) DHĀTUP. 28, 10. *sich schämen*: लेजिरे ऽन्ये पराजिताः BHĀT. 14, 105. लज् *sich schämend, beschämt* Schol. zu P. 7, 2, 14. 8, 2, 29 (von लज्ज). 45. H. an. 2, 282. MED. n. 18. — Vgl. लज्ज.

2. लज्, लज्जति (भर्त्सने, v. l. भर्त्सने) DHĀTUP. 7, 64. — Vgl. 1. लज्ज.

3. लज्, लज्जयति (प्रकाशने) DHĀTUP. 35, 66. — Vgl. 2. लज्ज.

लज्ज्, लज्जति (त्रीडायाम्) DHĀTUP. 28, 10. लज्जतेर्वा स्यादज्ञायाकर्मणाः NIK. 4, 10. auch act. aus metrischen Rücksichten; *sich schämen*: अलज्जिष्ठ BHĀT. 15, 38. किं किं न लज्जथ HARIV. 8124. नाथ कालस्ते लज्जितुम् R. GORR. 2, 57, 28. लज्जमान R. SCHL. 2, 37, 11. MBh. 1, 5947. RĪĠĀ-TAR. 3, 234. लज्जते स्म कचैर्विना KATHÁS. 61, 180. क्षुष्या अमुराहज्जमाना *sich schämend vor* AIT. BR. 3, 22. वृद्धाया धर्मशीलाया मातुरर्क्षसि लज्जितुम् R. GORR. 2, 120, 6. यथा वीरभद्रायास्ते स्वदत्तेन ललज्जिरे (so ist zu lesen) KATHÁS. 44, 165. कथमद्दे मोक्षत्र लज्जामद्दे Spr. 2626. लज्जते बान्धवास्तेन 2034. 2742. मोलितशसि धर्मज्ञैः पाण्डवैर्न च लज्जसे MBh. 3, 15213. यत्सर्वेषोच्छति ज्ञाते (so ist wohl zu lesen) यत्र लज्जति चाचरन् *eine Handlung, von der man wünscht, dass sie von Jedermann gekannt werde* (d. i. *die man nicht geheim zu halten braucht*) und deren man sich nicht zu schämen braucht, wenn man sie begeht, M. 12, 37. महार्थानातिब्रुवन्मूढ न लज्जसे कथम् MBh. 3, 15640. R. 2, 12, 52. Spr. 672. PAÑĀT. 119, 6. यत्कर्म कृत्वा कुर्वन्श्च करिष्यंश्चैव लज्जति (warum nicht लज्जते?) M. 12, 35. महार्थोपाया कर्माणि कृत्वा लज्जति वै न च MBh. 3, 13837. ईदृशं गर्हितं कर्म कथं कृत्वा न लज्जसे R. 3, 39, 7. 5, 36, 82. KATHÁS. VI. Theil.

20, 13. HIT. 92, 3. अतिज्जटेन मर्क्षिणा मर्क्षु रज्जु लज्जमानया ŚĀ. zu RV. 4, 125, 1. लज्जित (लज्ज् s. u. 1. लज्ज्) 1) adj. a) *sich schämend, beschämt* AK. 3, 2, 41. TRĪK. 3, 3, 257. H. 1484. an. 2, 282. MED. n. 18. RAGH. 12, 75. KATHÁS. 13, 156. PAÑĀR. 1, 10, 33. 14, 102. ŚĪH. D. 72. दिष्ट्या न लज्जिता देवी सपत्न्या सखितुल्यया KATHÁS. 18, 20. भयामिनय^० 45, 256. — b) *verschämt, verlegen* d. i. von Scham —, *Verlegenheit begleitet*: क्लाम Spr. 2081. क्लमित Gtr. 7, 17. — 2) n. Scham, Schamgefühl: विगलित^० Gtr. 1, 31. सलज्जिता PAÑĀR. 1, 14, 106. सलज्जितस्त्रेककारणम् UTTARAB. 117, 1 (158, 7). — Vgl. 1. लज्ज्.

— caus. लज्जयति Jmd sich (acc.) schämen machen, Jmdes Schamgefühl erwecken RAGH. 19, 14. VENIS. in ŚĪH. D. 147, 4. RĪĠĀ-TAR. 4, 668. Inscr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 9, Çl. 30.

— अद्य, partic. लज्जित *sich schämend, beschämt* in der Stelle: ०दे-पर्शनादधिलज्जितायाः प्रकृतेः bei WILSON, SĀMĀHJAK. S. 174. vielleicht fehlerhaft für अति^०.

— वि *sich schämen*: विलज्जते यां भयैति वा वोढुम् BHĠG. P. 4, 8, 18. विलज्जमान HĪP. 2, 23 (लज्जमानेव ललना MBh. 1, 5947). MBh. 3, 2217. RAGH. 14, 27. BHĠG. P. 2, 5, 13. 7, 47. विलज्जती 1, 11, 33. प्रष्टु विलज्जती 11, 1. 15. विलज्जित *sich schämend, beschämt* KATHÁS. 24, 197. 36, 34. 35, 10. BHĠG. P. 6, 12, 6. पादस्पर्श^० 9, 5, 2. KUMĀRAS. 1, 14. KATHÁS. 124, 141.

— सम् *sich schämen, verlegen sein*: संलज्जमाना R. 2, 35, 16.

लज्ज m. N. pr. eines Mannes; pl. *seine Nachkommen* VOP. 7, 14. vielleicht fehlerhaft für लज्ज.

लज्जका f. *der wilde Baumwollenbaum, Gossypium* RATNĀK. in NIGH. PR. लज्जरी f. *eine weiße Sinnpflanze* RĪĠĀN. in NIGH. PR. — Vgl. लज्जिरी.

लज्जा (von लज्ज्) f. 1) *Scham, Schamgefühl* AK. 1, 1, 23. H. 311. HALĀS. 2, 412. लज्जया R. 2, 98, 19. ÇĀK. 15, 3. Spr. 2263. KATHÁS. 18, 103. PAÑĀT. 84, 10. ०विनमानना VARĪH. BHĪ. S. 78, 12. गुणोद्यजननी Spr. 2633. लज्जा तिरश्चा यदि चेतसि स्यात् 2636. fgg. 2679. RĪĠĀ-TAR. 5, 324. लज्जावृत् MBh. 3, 1852. लज्जाकालुकयोः संमर्दः KATHÁS. 3, 66. किं न कौरव लज्जा ते कुर्वतः कोशसंवृतिम् Spr. 1879. युवां मे का लज्जा *warum sollte ich mich euer schämen* KATHÁS. 2, 53. प्रङ्गारलज्जा निवृत्तयति ÇĀK. 14, 3. एषैव मर्क्षती लज्जा मदाचारस्य भूपतेः । यदकालभवे मृत्युस्तस्य संस्पृशति प्रजाः ॥ RĪĠĀ-TAR. 4, 84. कस्मान्न लज्जामवकन् Spr. 3306. लज्जावृत् RĪĠĀ-TAR. 6, 177. लज्जावृत् 3, 384. अलज्जाकार् Spr. 2707. लज्जाकृति *Scham heuchelnd* 688. लज्जाश्रिता RĪĠĀ-TAR. 6, 322. अकृष्य लज्जाम् MBh. 3, 2726. विहाय लज्जाम् RAGH. 2, 40. व्यस्मरलज्जाम् RĪĠĀ-TAR. 2, 22. am Ende eines adj. comp. (f. अति): मुक्त^० R. 2, 36, 13. KUMĀRAS. 3, 7. त्यक्त^० BHĠG. P. 5, 26, 23. क्लाम^० 8, 7, 33. प्रागलज्जा RĪĠĀ-TAR. 4, 37. अलज्जा *schamlos* MBh. 13, 518. सलज्ज *verschämt, Schamgefühl besitzend* R. 1, 34, 23. Spr. 277. KATHÁS. 13, 51. 21, 69. 43, 263. DAÇAK. 64, 2. PAÑĀT. 43, n. सलज्जाम् adv. ÇĀK. 38, 4. VIKR. 22, 12. DHĪRTAS. 72, 15. DAÇAK. 73, 12. Die Scham personifizirt als Gattin Dharma's MBh. 1, 2579. HARIV. 12452. VP. 34. MĀRĀ. P. 30, 21. Mutter Vinaja's 27. Vgl. निर्लज्ज. — 2) = लज्जालु 2) RĪĠĀN. im ÇKDh.

लज्जाय् (von लज्जा), davon partic. लज्जायित *verschämt, verlegen*: ईत्था BHĠG. P. 10, 22, 23.

लज्जालु (wie oben) 1) adj. *schamhaft*. — 2) m. f. *Mimosa pudica* RĪ-